

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **N. V. A.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 9. 4. 2003, čj. OAM-149/AŘ-2002, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 46 Az 591/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2003, č. j. 46 Az 591/2003 - 37,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně u Krajského soudu v Praze dne 10. 10. 2005 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 9. 4. 2003, čj. OAM-149/AŘ-2002, jímž byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 10. 2001, čj. OAM-2650/CU-02-C10-2001. Tímto rozhodnutím nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“); současně na něj nebyla vztažena překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel však proti výše uvedenému rozsudku Krajského soudu v Praze podal kasační stížnost již dne 30. 1. 2004. Kasační stížnost vedená u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Azs 64/2004 byla dne 20. 4. 2004 rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 64/2004 - 57 jako nedůvodná zamítnuta. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu převzala zástupkyně stěžovatele prostřednictvím Krajského soudu v Praze dne 17. 5. 2004 a téhož dne bylo rozhodnutí doručeno žalovanému. Rozsudek nabyl právní moci dne 17. 5. 2004.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl, nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V tomto případě brání projednání a rozhodnutí věci překážka věci pravomocně rozhodnuté (tzv. překážka *rei iudicatae* - pozn. soudu), neboť již pravomocně skončené řízení vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Azs 64/2004 je totožné s tímto řízením a to jak účastníky řízení, tak i věci samotnou (tj. stížním nárokem i stížním důvodem). Proto byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že Krajský soud v Praze neodstraňoval vady kasační stížnosti. Neexistence pravomocného rozhodnutí v dané věci je procesní podmínkou řízení; není-li splněna, musí Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. listopadu 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

